

Publicerad 2013-04-06 15:16 av Rosen

Bränd kind

Jag skymtade din uppenbarelse där i folkvimlet

och ökade på mina steg

ville nå fram, tala och försonas...

jag la min hand på din axeln och du vände dig om

du mätte mig med dina ögon

något rött framträdde på din kind

under en kort sekund låg chansen där

okränkbar, redan filtrerad

i sin vikt lätt att ta på.

men vem bestämmer när tiden ligger rätt

då avstånd krymper och bedövning släpper

vem låter förlåtelse komma och gå

få dem att blåsa i båda riktningar.

jagad försökte jag hinna ikapp

motstå segerns dåliga sötma,

i vårt kallprat

i det du sa nästan ohörsamt,

vi kan ju alltid ses nån gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten